

Важливість і практичне значення культури спілкування

1. Дейл Карнегі довів, що лише 15% фінансового успіху залежить від технічних знань спеціалістів, решта 85% – від культури спілкування.
2. В американській фірмі “Дженерал моторс” забороняється робити конструкторам зауваження або псувати їм настрій іншим способом.
3. Японські психологи встановили, що на продуктивність праці величезною мірою впливає настрій. Якщо начальник цеху похмурий, не посміхається під час спілкування з робітниками, йому загрожує звільнення.
4. Російський вчений С. Тихомиров довів, що поганий настрій знижує продуктивність розумової праці на 70%.
5. Пам’ятайте, що до численних розлучень молодих сімей призводить елементарне невміння спілкуватися.

Якщо ви вважаєте, що вже достатньо оволоділи етикою взаємовідносин і культурою спілкування, спробуйте дати відповіді на такі запитання:

1. Як визначити морально-психічний стан іншої людини?
2. Які головні риси “інфраструктури особистості”?
3. Які є способи і прийоми запобігання нервовим зривам і стресовим ситуаціям?
4. Як ви розумієте поняття “Етична культура керівника навчального закладу”?
5. Що ви вкладаєте у поняття “Особистісно-професійні якості керівника навчального закладу”?

Як стати приємним співрозмовником?

1. Виявляйте інтерес до співрозмовника. Не будьте байдужим.
2. Навчіться посміхатися. Посмішка – це мистецтво спілкування.
3. Звертайтеся до співрозмовника на ім’я – це дуже приємно людині.
4. Будьте уважним слухачем.
5. Дайте людині відчуття її значущість і робіть це широко. В кожному з нас є щось добре.

6. Підкресліть цікаву думку співрозмовника, влучно сказане слово.
7. Намагайтеся зробити людину кращою в її власних очах.
8. Удосконалюйте свої перцептивні здібності. Навчіться за виразом обличчя, очей проникати в душу співрозмовника, розуміти його.
9. Будьте доброзичливими, уважними і милосердними. Не робіть людям того, чого ви не побажали б собі.
10. Завжди пам'ятайте слова Мішеля Монтеня: “Тому, хто не опанував науку добра, будь-яка інша наука завдає лише шкоди”.

(За кн.: Шептунко П.А., Воронина Г.А. Методика и технология работы социального педагога. – М.: Академия, 2001. – 208 с.)